

Katsed

Jared teadis, et Jeesus Kristus oli tema poolel.

By Noelle Lambert Barrus
(Põhineb tõestisündinud lool)

Lugu leidis aset Prantsusmaal.

Jared põrgatas palli üle väljaku. Mängijad jooksid tossud põrandal kriuksudes tema ümber.

„Ma olen vaba!” hüüdis Gabriel.

Jared söötis palli Gabrielile ja jooksis edasi. Seejärel söötis Gabriel palli talle tagasi. Jared viskas palli korvi suunas.

VIUH!

See läks sisse!

„Hästi tehtud, Jared!” ütles ta treener pärast mängu.

„Sa tead, et katsed piirkondlikku meeskonda pääsemiseks on kahe nädala pärast, eks?”

Jared naeratas. Ainult paar mängijat olid katsetele kutsutud.

„Katsed on pühapäeval,” ütles treener. „Kas sa arvad, et saad tulla?”

Jaredi elevus kadus sama kiiresti, kui see oli tulnud.

„Pühapäeval?” küsis Jared.

„Jah. Kas see on probleem?”

Jared mõtles selle üle. See oli tema võimalus mängida väga heas võistkonnas. Aga pühapäeviti käis ta kirikus ja keskendus Päästjale.

„Pühapäev on minu jaoks eriline päev,” ütles Jared.

„Aga ma räägin oma vanematega sellest.”

Sellel õhtul istus Jared vanematega oma voodil. Ta viskas mõeldes oma korvpalli õhku. „Ma tahan katsetel väga osaleda,” ütles ta emale ja isale. „Aga ma ei taha seda pühapäeval teha. Ma tean, et Jumal on olulisem kui korvpall.”

„Mida võime teha, et abiks olla?” küsis ema.

Jared keerutas käte vahel palli. „Kas võime koos palvetada?”

Ta pani oma korvpalli ära ja põlvitas koos ema ja isaga.

„Kallis Taevane Isa,” ütles ta, „ma väga, väga tahan osaleda korvpallimeeskonna katsetel. Aga katsed on pühapäeval! Ma tean, et pühapäev on päev, mille annan Sulle. Mida ma teha saan?”

Pärast palvet tundis Jared lohutavat tunnet.

„Kuidas sa end tunned?” küsis ema.

„Ma ei lähe, kui katsed on pühapäeval,” ütles ta. „Aga ma tunnen, et kõik saab korda.”

Kaks päeva hiljem sai Jaredi ema e-kirja. Seal oli kirjas, et katsed on hoopis laupäeval!

Jared võis osaleda katsetel ja pidada hingamispäeva pühana! Ta teadis, et Taevane Isa oli tema palvet kuulnud.

Järgmised kaks nädalat harjutas Jared korvpalli nii palju, kui sai. Kui suur päev kätte jõudis, siis andis Jared endast parima. Ta jooksis kiiresti, tabas suurema osa oma visetest ja ergutas meeskonnakaaslasi.

„Järgmised mängijad jätkavad katsetega,” ütles treener pärast esimest ringi. „Palun kuulake, kas teie nimi öeldakse.”

Jaredi süda peksles kõvasti. Treener hüüdis ühe nime.

Seejärel veel ühe. Ja veel ühe. Jared tundis, kuidas tema lootus meeskonda pääseda hakkas kaduma.

Peatselt sai treeneri nimekiri ette loetud. Ta ei olnud Jaredi nime hüüdnud. Jared ei pääsenud katsete järgmisesse vooru.

Jared istus võimlast väljas pingil ja pörnitses oma jalatseid. Ta oli nii palju harjutanud. Aga tundus, et kõik tehtu oli asjata.

Kui ema talle järele tuli, siis Jared raputas oma pead. „Ma ei saanud meeskonda.”

Emal kallistas Jaredit kõvasti. „Mul on kahju, et see ei läinud nii, nagu sa soovisid,” ütles ta.

Jared hingas sügavalt sisse. Seejärel tuli talle meelde lohutav mõte.

„Asjad ei lähe alati nii, nagu ma tahaksin,” ütles ta.

„Aga Jeesus Kristus teab täpselt, mida ma tunnen. Ta on minu poolel.”

Emal naeratas. „Sul on õigus. Ta teab, mida sa tunned.”

Jared naeratas vastu. Ta oli ikka kurb, aga tundis end paremini, teades, et Päästja mõistab, kuidas ta end tunneb. Jared teadis, et Jeesus armastab ja toetab teda alati. ●

